

Teal Scott:
Ženská vs. mužská energie
(přepis)

Ahoj všichni!

Dneska budu mluvit o tématu, pro které jsem hodně zapálená. Božská ženskost a božská mužnost. Tohle téma vyvolává strašný zmatek. Nyní jsme ve věku vodnáře a většina duchovních lidí věří, že jeho součástí je vzestup ženské energie, božské ženskosti a že díky němu bude ve Vesmíru (nebo spíš v rámci lidstva) opět nastolena rovnováha. Existuje zde totiž představa, že proto, aby lidstvo vyrovnilo svůj mužský a ženský aspekt, je potřeba aby se mužská energie oslabila a ta ženská naopak zesílila. Potom zase bude vše v harmonii.

Já vám ale teď řeknu, že tak to vůbec není. My totiž nesedíme na žádné rádobě vesmírné stupnici. A můžu vám ihned říct, že posilování ženské moci nemá vůbec nic společného s oslabováním té mužské. Jinak řečeno, rovnováha mezi mužností a ženskostí na planetě Zemi tkví v nárůstu obou najednou.

Vím, na co myslíte... “No tak počkat, vždyť muži přece měli všechno pod kontrolou po celá poslední tisíciletí!” Co kdybych vám řekla, že to není pravda? Co kdybych vám řekla, že mužská energie, božská mužnost ve skutečnosti nikdy žádnou moc neměla? Co kdybych vám řekla, že naopak léta a léta jednala z pozice naprosté BEZmoci?

Muži totiž po tisíciletí ženám moc brali. A existuje obrovský rozdíl mezi tím, když svou moc získáte sami od sebe a tím, když ji vezmete někomu druhému. Protože když někomu upíráte moc srze brutalitu, nátlak a podrobování, tak tím tu svou vůbec nijak neposilujete. Když totiž druhého ponižujete, zůstáváte vibračně pořád tam, kde jste byli. Může to možná

vypadat jakože jste silnější, ale to, že je ten druhý slabý, z vás silného rozhodně nedělá.

Ženy dnes chtějí mužům to, co nám po staletí dělali, oplatit a v tom dělají velikou chybu. Snaží se znovu získat svou moc tím, že muže jejich mužnosti zbavují. Ono je to samozřejmě pochopitelné.

My ženy jsme strávily většinu života v pocitu bezmoci vůči mužům. A pravdou je, že tento pocit máme vlastně už tak dlouho, že přirozeným východiskem už se nám zdá jen vztek a pomsta. A proto naše západní kultura nyní zbavuje muže jejich mužnosti... a přestože pořád ještě existují nějakí ti patriarchální mačo, tak se spousta z těch, zvláště muži, co se dívají na videa jako je tohle, té své energie bojí, protože toho všeho, co se ženám kdy stalo, litují. Bojí se, že se z nich stanou zvířata a spojují si svou sílu s negativními namísto s pozitivními věcmi.

Jak víte, nic před vámi v těchto videích neschovávám a proto se vám nyní otevřu. Většina z vás, kdo mě sleduje, ví, že moje dětství bylo... dost extrémní. Muži mě zotročovali, prostituovali a používali pro svou zábavu od mých 6 let. A přesto že mě vyrostla krásná žena a proto jsem vůči nim, narozdíl od jiných žen, necítila takovou bezmoc. Myslela jsem si totiž, že díky kráse můžu muže manipulovat a donutit je dělat to, co jsem chtěla.

Ale nedávno jsem znovu objevila svou... dalo by říct ženskost. Začala jsem zkrátka zkoumat, s čím jsem to v sobě jako žena vlastně ztratila spojení. Zjistila jsem, že je tam rovnou celá hromada úrovní týkající se mého ženství, na které jsem se ještě nepodívala.

Byl to pocit, že mi muži vzali mé napojení na mou ženskou sílu... A přestože se to přímo neprojevalo skrze konkrétního muže, který by mě měl ve své moci, projevilo se to jinak. Uvědomila jsem si totiž, že mám tu skutečnost, že jsem žena, spojenou s ohromným množstvím hanby. Samozřejmě se mi povedlo rozkrýt kořeny tohoto přesvědčení, které vychází od mužů z mého dětství. A tak i když jsem neměla pocit, že by si mě nějaký muž podroboval přímo, tak nepřímo to tak bylo.

Docela to se mnou zamávalo, protože jsem si uvědomila, že se hrozně stydím za vše, co dělá moje tělo a vlastně jsem byla přesvědčená, že je lepší narodit se jako muž... Což je pocit, který ve skutečnosti sdílí většina žen, s nimiž jsem kdy mluvila. Pořádně jsem se naštvála! A poprvé v životě jsem pochopila ženy z hnutí 60. let, protože jsem měla pocit, že jsem ztratila své napojení na sebe sama, na ženu. Měla jsem v sobě cosi bytostného, co nebylo správné, s čím bych se neměla smířit, ale za co bych se naopak měla stydět.

Takže se mi stala jedna zajímavá věc s mým ex-manželem, kdy jsem za ním přišla s poznáním toho, jak jsem se vůči mužům po léta cítila bezmocná a vůbec jsem si toho nebyla vědoma, protože to ve mně bylo velmi zakamuflované. Sdílela jsem s ním tohle svoje prozření, že vlastně celá naše společnost vede ženy k tomu, abychom se cítily... nepatřičně jako takové. Jako kdybychom nebyly dost dobré právě proto, že jsme ženy, jako kdyby tam byla jakási vrozená ženská hanba. A proto jsem se i já cítila velice vzdálená od své ženskosti. Vlastně jsem si přišla víc jako muž.

A tak jsem na tohle všechno, co jsem v naší společnosti vyzorovala, začala nadávat, protože to je celospolečenský problém a nejen u nás, ale i na jiných kontinentech, nejen na západě, ale v celém světě. To, že s ženami není něco v pořádku, že by se měly za něco stydět, je totiž kolektivní lidská představa.

No, a můj manžel to samozřejmě myslel dobře a protože znal moje učení, tak mi řekl, “No, to jsou přesně věci, se kterými se identifikuješ, víš? To je to, co vytváříš. Nepotkáš ve své realitě žádnou silnou ženu, protože přitahuješ ty, které silné nejsou.” A můžu vám říct, že v tu chvíli jsem zažila to, co mnoho žen zažívá dlouhá léta a najednou jsem rozumněla všem, co roky bojují *proti* mužům, protože jsem se fakt neskutečně naštvála. Málem jsem mu utrhla hlavu.:) Cítila jsem se tak bezmocná... vlastně jsem si do té chvíle ani neuvědomila, kolik bezmoci jsem v sobě vůči své ženské stránce měla... a najednou jsem v sobě začínala vnímat příliv síly, který jsem cítila jako vztek. V tu chvíli, mě to podcenění faktu, že jsem se po léta cítila naprosto bezmocná, natolik vytočilo, že přirozeným vyústěním pro mě byla pomsta.

Důvod, proč tohle říkám je ten, že chci ukázat, že chápu, proč mnoho z těch, co se teď dívají, pravděpodobně cítí vůči mužům spoustu zloby. A možná i vůči mně, že tu říkám, že rovnováha do Vesmíru se nenavrátila skrze posílení ženské energie na úkor té mužské, ale že je třeba navýšit obojí.

Po léta jsem svojí ženské stránce odporovala, protože jsem jako většina z nás vyrůstala ve společnosti, kde bylo lepší narodit se jako chlapec. Týrali mě a prostituovali, neměla jsem své tělo vůbec pod kontrolou, vyrůstala jsem v kultuře, která věřila, že některé věci, které už k dívkám holt patří, jsou prostě

nepřijatelné. Nechtěla jsem být holkou a tak jsem svou osobnost “zdrsněla” natolik, že jsem se svou ženskostí úplně ztratila kontakt. Chápala jsem ji totiž jako slabost. Být ženou mě odpuzovalo a přesto jsem každý měsíc krvácela... a mohla rodit děti. Jako malá jsem vyrůstala v prostředí, které věřilo v příběh Adama a Evi. A v něm je to Eva, kdo utrhne jablko a na základě toho je potom Bohem víceméně navždy prokleta. Je vnímána jako hříšnice. Eva je původem hříchu a tento původní hřích je potom v naší kultuře vnímán jako důvod, proč menstruuje a proč je porod bolestivý...

Křížem každé ženy je tak utrpení za původní Evin hřích... a proto bylo v mém prostředí cosi... “hříšného” nebo “trestuhodného” už jen na tom, že se někdo jako děvčátko narodí. Muži se mi z toho důvodu zdáli silnější. Přišlo mi, že narozdíl ode mě umí přežít vše, čím prochází a pochopila jsem, že bez ohledu na to, co chci nebo nechci, tak jim bude moje tělo něco přinášet.

První měsíčky jsem dostala v 15-ti letech a hned během druhého cyklu jsem otěhotněla s mužem, který mě týral a kterému tehdy bylo kolem 60-ti. A přiznávám, že jsem měla pocit, jakoby mě moje tělo zradilo. Zajímavá věc na kterou jsem přišla během práce s klienty ale je, že k tomu, aby ženy neměly srovnanou svou ženskou stránku, ani není potřeba takových extrémních zážitků jako jsem během dětství měla já. Schválně se nad tím zamyslete. Já jsem za celé roky, co dělám tuto práci, nepotkala jedinou ženu, která by nepocítovala alespoň nějakou míru odcizení a odloučení od svého vnitřního pocitu ženskosti. Což je v okamžiku, kdy ženskost je podstatou toho, kým v tomto životě jsme, tak trochu problém.

Děláme si z genderu nepřítele a přitom mu nemůžeme uniknout. A to samé platí pro muže. Nejsou na to o nic lépe. Tolik jich na této planetě vzdoruje své mužnosti. Nemají ani ponětí co to je, co to vlastně znamená být mužem?! Co to znamená být ženou? Všichni si klademe jednu a tu samou otázku, svádíme vnitřní boj se svým genderem a nemůžeme dojít toho, co pro nás vlastně znamená.

A tak tady existuje jakýsi mocenský souboj mezi muži a ženami, kdy se většinou vzájemně snažíme toho druhého moci *zbavit*, abychom pak mohli získat tu svou. Ale víte, co je zajímavé? Že pokud ten náš opačný aspekt, ať už to je muž nebo žena, nejedná z pozice své plné síly a potenciálu, tak nás vlastně vůbec nepřitahuje. Takže my se možná snažíme jeden druhému vzít moc, ale právě to nás nakonec rozděluje, protože se potom už ani nepřitahujeme.

Muži zbavují ženy jejich autonomie a pak zjišťují, že se jim vlastně hloupé, slabé a submisivní husičky vůbec nelíbí! Ženy se zase snaží získat svou moc zpět od mužů a pak zjišťují, že vlastně tyhle zženštilé, zmatené a přerostlé děti nerespektují! Slabost druhých nás zkrátka nepřitahuje. Chceme ji vidět pouze tehdy, když si nejsme jisti sami sebou a když se kvůli druhému cítíme bezmocní.

Pravdou je, že máme všichni rádi svobodu. Svobodná vůle je také základní podmínkou života. Je to nutnost. Všichni chceme mít bez ohledu na pohlaví možnost vybrat si, jestli budeme pracovat nebo jestli zůstaneme doma s dětmi, ale tajemství, o kterém nikdo nechce mluvit je, že máme vlastně

genderové role strašně rádi! Jenom absolutně netušíme, jak s nimi pracovat. A tím ubližujeme jak sobě, tak ostatním.

Jednoho dne nebude mít naše rasa žádný gender, protože v sobě každý budeme mít přítomny oba dva aspekty. Proto je také gender z energetického hlediska úplně bezvýznamný. Nyní ale tato polarita slouží k našemu rozvoji. Přičemž nelze vzdorovat tomu, kdo a kde jste a nalézt přítom rovnováhu.

Většina mužů se snaží osvojit si svou ženskou stránku, protože vzdorují své mužnosti a ženy se zase snaží být více mužné, protože nepřijímají svou ženskost. Jak se tedy z tohoto začarovaného kruhu dostat?

Přijetím právě toho, čemu vzdorujeme. Lidstvo ještě není připravené přejít do stavu bez pohlaví. Protože vzdorujeme vlastnímu genderu, musíme se nejprve naučit přijmout a projevit svou *dojjakost*, tedy mužskou a ženskou stránku. A já vám říkám, že to se ještě nikdy nestalo, takže nechci abyste si mysleli, že jsme tohle kdysi za kmenových nebo více duchovních dob věděli a pak jsme to nějak zapoměli. Nikdy jsme ještě jako lidstvo nezažili stav, kdy by mužská a ženská energie dosahovala svého plného potenciálu a síly *společně*. Když obě pohlaví narůstají na síle společně, potom je nemožné, aby jedno bylo slabší nebo silnější. Umocňují se totiž navzájem a v jednotě.

Představte si to jako symbol jing a jang. V něm máte dokonalou rovnováhu protikladů, každý obsahuje trochu z toho druhého a každý je ve věčném stavu harmonie. Protože je to tak velmi běžná představa mezi duchovními lidmi, že rovnováha nastane až když se posílí ženská energie a skončí tak tyranie mužů, tak chápu, že může být těžké tyto informace ihned

vstřebat a přijmout. Je ale načase, aby božská mužská i ženská energie konečně pochopila, jakou má ve skutečnosti moc.

Muži se musí naučit, jak se stát muži a ženy zase jak se stát ženami. A to začne tím, že se přestaneme zabývat tím, co to druhé pohlaví dělá, co si myslí nebo cítí. Víím že to zní jako protimluv, ale do teď jsme byli tak zatraceně soustředění jeden na druhého, na to, jak se k nám ten druhý chová, jak by se k nám chovat měl, že zapomínáme, že odpověď stejně vždycky máme uvnitř *sebe*. Pokud se chcete smířit se svou mužskou nebo ženskou stránkou, přestaňte přemýšlet o tom, co si ženy nebo muži myslí a buďte sami sebou! Vykašlete se na to, co muži dělají nebo nedělají! Zkrátka ten svůj druhý aspekt na chvíli vynechte a zjistěte, co pro vás znamená být silný/á sám/sama o sobě. Potom buse vaše mužská i ženská stránka posilovat společně.

Takže konec příběhu. Je na čase, aby byla božská mužská energie uvolněna a dosáhla své plné síly a potenciálu. A stejně tak je načase, aby byla uvolněna i božská ženská energie a dosáhla tak své plné síly a potenciálu. A my tak v této době učiníme společně.

No a protože je tohle téma tak důležité, budu se jím zabývat po následující dva týdny. Příští sobotu budu mluvit o tom, jak přijmout svou božskou ženskost a týden potom bude o tom, jak přijmout svou božskou mužnost. Tak mě v těchto epizodách navštivte a příští týden naviděnou.